

[Bjørn Poulsen]

»Deler udenrigsministeren EF-Kommissionens opfattelse, at man kan hemmeligstemple ubekvemme forskningsrapporter bestilt af EF selv og betalt med blandt andet danske skatteyderes midler?«

(Spm. nr. 645).

Begrundelse.

EF-Kommissionen har i et svar til SFs EF-parlamentariker, Gert Petersen, nægtet at offentliggøre eller blot udlevere til Europa-Parlamentet en rapport udfærdiget af en dansk forsker.

Rapporten, som bærer kontraktnummeret ENV/223/74-E, behandler de multinationale elektronik- og hårde hvidevarekoncerners praksis med at sælge det samme produkt under forskellige mærker (såkaldt produkt-differentiering gennem varemærker), og den foreslår en forstærket beskyttelse af forbrugerne mod disse manipulationer.

Rapporten, der er af en sådan kvalitet, at den svenske forbrugerombudsmand har kunnet anvende dens konklusioner i en løbende retssag i Sverige, er imidlertid blevet mærkelagt af Kommissionen, og forfatteren har ikke engang fået besked om dens videre skæbne.

Da den er betalt af offentlige midler, og da den indeholder resultater af stor forbrugerpolitisk interesse, forekommer det besynderligt, at EF-Kommissionen kan hemmeligstemple den og begrave den for evigt, blot fordi Kommissionen ikke bryder sig om indholdet.

Vil ministeren derfor tage skridt til at gøre sin indflydelse gældende, så praksis ændres og den omtalte forbrugerrapport – samt en stribe øvrige forskningsarbejder – øjeblikkelig offentliggøres?

Besvarelse (12/3 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Regeringen har ikke nærmere kendskab til den i spørgsmålets begrundelse omhandlede rapport. EF-Kommissionen kan, som praksis viser, have behov for at kunne udøve et vist skøn i spørgsmålet om eventuel udbredelse af de forskningsrapporter, den bestiller hos eksperter eller forskningsinstitutioner, og som indgår i det informationsmateriale, som

Kommissionen tilvejebringer som grundlag for de forslag, den fremsætter.

Kommissionen har oplyst, at visse rapporter udbredes generelt, medens andre udsendes i begrænset omfang til interesserede kredse. Regeringen er imidlertid rede til at indhente oplysninger om de hensyn, som kan føre til, at Kommissionen afstår fra at udsende forskningsrapporter.

Til *landbrugsministeren (1/3 79) af:*

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvilke initiativer agter man at iværksætte for at sikre befolkningen mod resistensproblemer, dels i forbindelse med overførsel af smitsomt resistente bakteriestammer fra det industrialiserede husdyrbrugs affald (gødning m.m.), dels med visse dyrlægers store forbrug af antibiotika til dyr?«

(Spm. nr. 647).

Begrundelse.

Spørgeren frygter, at man på grund af resistensproblemerne bliver ude af stand til effektivt at bekæmpe visse sygdoms-epidemier hos mennesker, som hidtil er blevet effektivt bekæmpet ved hjælp af antibiotika, og ønsker derfor antallet af adskilte human- og veterinærmedicinere forøget.

Besvarelse (2/3 79):

Landbrugsministeren (Kofoed):

Resistensudvikling hos bakteriestammer mod antibiotika og kemoterapeutika har været kendt, lige så længe disse lægemidler har været anvendt i sygdomsforebyggende eller helbredende hensigt. Hidtil har problemet i stor udstrækning kunnet løses ved udvikling af nye lægemidler, men i det lange løb er dette naturligvis en utilfredsstillende løsning.

Da resistensproblemet er af vital betydning for sygdomsbekæmpelse hos såvel mennesker som dyr, tilstræber myndighederne gennem bestemmelser for anvendelse af antibiotika og kemoterapeutika at sikre en forsvarlig og dermed kontrolleret anvendelse.

De gældende bestemmelser tager sigte på at forebygge forekomst af indhold af antibiotika og kemoterapeutika i animalske produkter. I denne forbindelse skal nævnes:

Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 395 af 25. august 1972 om forbud mod anti-